

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

František Hejzlar
O křivce zápalové

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 4 (1875), No. 1, 27--30

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/121789>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1875

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O křivce zápalové.

Sestavil

Dr. Fr. Hejzlar.

Pokrajní paprsky světla rovnoběžně s osou a v téže rovině na kulové zrcadlo dopadající neprotínají se, byvše odraženy, se středními paprsky v bodě jediném, t. j. v ohnisku, nýbrž v bodech mnohých křivou čáru tvořících. I chceme dokázati, že tato čára, již *křivka zápalová* čili *kaustická* nebo *zápalnice* díme, jest *epikykloida*. Za tou příčinou vyvineme 1. rovnici epikykloidy, 2. rovnici zápalnice a srovnáme 3. obě tyto rovnice.

ad 1. Epikykloida ku př. STU (obr. 1.) jest křivka opsaná bodem (M) ležícím v kružnici kruhu (k), jenž se vně po obvodě jiného kruhu (K) valil. Odtud patrně především čtvero vlastností:

a) Počal-li se kruh valiti, když bod M v bodě S se nalézal, musí

$$\text{arc. } MN = \text{arc. } SN; \quad (1)$$

b) po jednom vykonaném otočení dotkne se bod M bodu U a kruhový oblouk SU rovná se obvodu kruhu k ;

c) ve středu naší křivky, t. j. v bodě T dosáhne M od nehybné kružnice největší vzdálenosti $TV = 2r$ a konečně

d) epikykloida postupuje od S na obě strany dále tím způsobem, že stejné oblouky STU neustále se opakují.

Budiž střed O pólem, přímka $jím$ a bodem S probíhající osou polárnou a $OM = S$ průvodič opisujícího bodu M ; i plyne z trojúhelníku CMO (dle věty Carnotovy)

$$\varphi^2 = (R + r)^2 + r^2 - 2(R + r) \cdot r \cdot \cos \beta. \quad (2)$$

Uvážíme-li, že *)

$$\begin{aligned} \text{arc. } MN &= r\beta \\ \text{arc. } SN &= R\alpha \end{aligned}$$

a že dle rovnice (1) sluší psáti

$$r\beta = R\alpha$$

čili

$$\beta = \frac{R}{r} \alpha,$$

*) Viz: Václ. Janděčka „Geometria pro vyšší gymnasia“ díl I. str. 110.

promění se stejnina (2) v

$$\rho^2 = (R+r)^2 + r^2 - 2(R+r)r \cdot \cos \frac{R}{r} \alpha.$$

Z této epikykloidě vůbec příslušné rovnice zjednáme si
kladouce

$$r = \frac{1}{2} R$$

rovnici zvláštní

$$\rho^2 = \frac{10 R^2}{4} - \frac{3 R^2}{2} \cos 2\alpha$$

nebo

$$\rho^2 = R^2 \left(\frac{5}{2} - \frac{3}{2} \cos 2\alpha \right),$$

z níž dosazením známého vzorce

$$\cos 2\alpha = 1 - 2 \sin^2 \alpha$$

posléze obdržíme

$$\rho^2 = R^2 (1 + 3 \sin^2 \alpha) \quad (3)$$

t. j. rovnici epikykloidy vzniklé valením se kruhu, jehož polo-
měr rovná se polovičce poloměru kruhu nehybného.

ad. 2. Je-li EF (obr. 2.) zrcadlo kulové ku př. duté,
 O střed a $OM = P$ poloměr jeho, protnou se dva sobě blízké
a s osou OX rovnoběžné paprsky HM a GN po odrazu v bodě J .¹⁾

Vztah souřadnic toho bodu bude zároveň rovnice křivky,
ve které všechny průsečné body odražených paprsků leží.

Položme O za počátek pravoúhlých souřadnic²⁾, OX za
osou x -vou a označme vzdálenost bodu M (x, y) od bodu
 J (x', y') písmenem u ; se zřetelem ku stejnínám

$$\delta = 2\alpha$$

a

$$x = P \cos \alpha$$

$$y = P \sin \alpha$$

nabudeme pak

$$\begin{aligned} x' &= OR - LR = x - u \cos \delta = P \cos \alpha - u \cos 2\alpha \\ y' &= MR - MS = y - u \sin \delta = P \sin \alpha - u \sin 2\alpha \end{aligned} \quad (4)$$

¹⁾ Na zrcadle vypuklém vznikne prodloužením odražených paprsků *zdánlivý* bod průsečný a tudíž i *zdánlivá* zápalnice.

²⁾ Zde užito: Dr. *Alb. Mousson* „Die Physik auf Grundlage der Erfahrung“ II. Band, 2. Aufl. str. 294–297.

Ježto poloměrem u opsaný oblouček jest

$$MT = u \varepsilon$$

a z pravouhelného trojúhelníka MTN , jehož strany za přímky míti můžeme, vysvítá, že

$$MT = MN \cdot \cos \vartheta,$$

bude

$$u \varepsilon = MN \cdot \cos \vartheta.$$

Jest však

$$MN = P \mu,$$

$$\vartheta = \sphericalangle OMK = \alpha$$

(ramena těchto úhlů stojí na sobě kolmo) a rovnoramenného trojúhelníka ONQ vnější úhel

$$\delta + \varepsilon = 2(\alpha + \mu) = 2\alpha + 2\mu$$

čili

$$\varepsilon = 2\mu;$$

pročež

$$u \varepsilon = P \mu \cdot \cos \alpha,$$

z čehož ustanovíme

$$u = \frac{\mu}{\varepsilon} \cdot P \cos \alpha$$

nebo

$$u = \frac{1}{2} P \cos \alpha = \frac{1}{2} x.$$

Vložíme-li tuto hodnotu do rovnic (4), objeví se nám

$$x' = P \cos \alpha - \frac{1}{2} P \cos \alpha \cos 2\alpha = P \cos \alpha \left[1 - \frac{1}{2} \cos 2\alpha \right]$$

$$= P \cos \alpha \left[\sin^2 \alpha + \cos^2 \alpha - \frac{1}{2} (\cos^2 \alpha - \sin^2 \alpha) \right]$$

$$= P \cos \alpha \left[\sin^2 \alpha + \frac{1}{2} \cos^2 \alpha + \frac{1}{2} \sin^2 \alpha \right]$$

$$y' = P \sin \alpha - \frac{1}{2} P \cos \alpha \sin 2\alpha = P \sin \alpha [1 - \cos^2 \alpha]$$

čili

$$x' = P \cos \alpha \left[\frac{1}{2} + \sin^2 \alpha \right]$$

$$y' = P \sin^3 \alpha.$$

Abychom nyní vztah souřadnic bodu J , kteréhož průvodič budiž ϱ , určili, řídme se stejninou

$$\varrho^2 = x'^2 + y'^2$$

a najdeme

$$\begin{aligned} \varrho^2 &= P^2 \cos^2 \alpha \left[\frac{1}{2} + \sin^2 \alpha \right]^2 + P^2 \sin^6 \alpha \\ &= P^2 \left[\frac{1}{4} \cos^2 \alpha + \cos^2 \alpha \sin^2 \alpha + \sin^4 \alpha (\cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha) \right] \\ &= P^2 \left[\frac{1}{4} \cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha (\cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha) \right] \\ &= \frac{1}{4} [\cos^2 \alpha + 4 \sin^2 \alpha], \end{aligned}$$

z čehož vychází na jevo rovnice křivky zápalné

$$\varrho^2 = \frac{1}{4} P^2 (1 + 3 \sin^2 \alpha) \quad (5)$$

ad 3. Srovnáme-li obě rovnice (3) a (5), shledáme, že týž tvar do sebe mají a že tudíž křivka zápalová jest epiky-kloida, která by se opsati dala bodem valčí se kružnice v poloměru rovném polovičce poloměru kruhu nehybného. Poloměr tohoto kruhu jest ale dle (3) $\frac{1}{2} P$ t. j. druhá odmocnina ze součinitele binomu $1 + 3 \sin^2 \alpha$; pročež přísluší valčímu se kruhu poloměr $\frac{1}{4} P$.

Odtud sestojení křivky zápalové (obr. 3.) zajisté snadno pochopiti lze.